

fig; dem. Man kan ogsaa være overbevist om, at vi gennem disse Lønninger ville kunne faa Folk nok loflede til disse Embeder. Det er dog ogsaa et Moment, som man maa tage med i Betragtning, hvorledes disse Mænds Stilling vil blive i Forhold til andre Embedsmænd, og jeg skulde, som sagt mene, at de vilde være meget rundeligt afslagte. Jeg betvivler meget, at den høitærede Minister kan paapise Embeder, der i Forhold til Virksomheden, Omfanget og Ansvarret ere helbigere stillede med Hensyn til Lønning, end de geistlige Embeder vilde blive, selv om man blev staaende ved den Beslutning, som sidst blev tagen af Folkethinget, og det er jo dog en Kjendsgjerning, at vi ere komne meget længere frem, netop i Favour af Geistligheden, ja selv jeg er jo kommen længere frem, forsaavidt jeg ønsker Lovforslaget gennemført; men skulde det blive, som det nu ser ud til, maa vi dog hellere vente. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds sagde, at det kun var nogle Hundrede Rigsdaler, hvorom der var Tale, og det er ganske vist, naar man kun ser hen til de enkelte Kald, men jeg skulde tage meget fejl, om ikke det Hele kan løbe op til Hundre tusinder. Det lyder saa smaat; det er Bagateller, siger man, og for Intet, at regne med nogle Hundrede Rigsdaler; skulde vi for nogle Hundrede Rigsdalers Skyld modsatte os en saadan Reform? Nei, Sagen er, at det er Hundre tusinder, hvorom der er Tale. Men dermed tav det ærede Medlem klogelig nok stille. Jeg vil dog bede det ærede Medlem om, at se paa Sagen, som om den gjælder Hundre tusinder og ikke nogle Hundrede Rigsdaler, thi det Første kommer Virkeligheden nærmere. — Jeg skal nu slutte med det Samme, hvormed jeg begyndte, nemlig, at det betydelige, det store Gode, vi skulde opnaa ved, at sætte Statskassen istedeifor særlig Fond, har efter Forslaget, som det nu foreligger, slet ingen Betydning. Det kan kun lidt nytte, at vi have den ene eller den anden Benævnelse, naar det, hvorover vi skulde raade, svinder bort, og bliver, hvor det hidtil har været, nemlig ved Geistligheden. — Det ærede Medlem tilraadede os, som have været med til at stille Forslaget, un-

der Nr. 2, indstændigt til, at tage det tilbage, men jeg vil tværtimod tilraade det ærede Thing at vedtage det tilligemed de andre Forslag, som foreligger. Jeg er overbevist om, at Enhver kan berolige sig med, at man ikke derved har gjort en Æneste af dem, der skulle drage Nytte af Loven, nogen Uret. Derpaa er jeg fuldstændig vis, men skulde det være Tilfældet, kan man jo vente; det har ikke saa stor Hast. — Dette er, hvad jeg i Diebliffet finder mig foranlediget til, at udtale, og jeg slutter som sagt med, at jeg meget skulde beklage, om man nu i det sidste Diebliff vedtog en saa overordentlig vigtig Reform som denne, der saa lidt er bleven levendegjort i Folkets Bevidsthed. Det vilde dog vistnok være i høi Grad overraskende for Folket, om vi nu skulde komme hjem og hyde det en Lov som denne; man vilde vistnok sige: Var det Resultatet af Overveielserne om en Lønningslov for Geistligheden! Jeg vil tilstaa, at jeg tror, Folket vilde se derpaa med stor Forbauselse, og man vilde vistnok mindst have troet, at Folkethinget vilde være gaaet ind derpaa. At Landsthinget vilde gaa ind derpaa, var man vel overbevist om iforveien; dermed var Folkemeningen fortrolig, men jeg er vis paa, at de Fleste af dem, som skulde yde efter denne Lov, vilde blive meget forbausede over, at Folkethinget i 1871 havde kunnet vedtage et Lovforslag som det, der her foreligger.

Ordføreren: Det er noget vanskeligt at træde op overfor de forskjellige ærede Talere, men det Allervanskeligste for mig er dog virkelig, at skulle omtale, hvad den ærede sidste Taler fremsførte, thi naar han som Medlem af Udvalget har været fuldstændig enig med hele det øvrige Udvalg, forsaavidt det endemig har anset det som et stort Fremskridt, at vi kunde faa disse Udgifter og Indtægter opførte paa Finantsloven, naar han med os Andre har erkjendt, at det var et saa stort Fremskridt, at vi deroverfor kunde slutte os til det System, hvorpaa Regjeringens Forslag er bygget, og som Landsthinget har vedtaget, saaledes at vi skulde offre til den anden Side for dette, men naar det ærede Medlem nu gjør andre Modstanderes Ord til sine overfor